

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
144

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 4179. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 4028)59 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων». 1
- N. Δ. 4180. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδου Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Συμφωνίας, περὶ προαγωγῆς καὶ ἀμοιβαίας προστασίας ἐπενδυσμένων κεφαλαίων. 2
- N. Δ. 4181. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 146)1914 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων». 3
- N. Δ. 4182. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυποσπιστῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 4
- N. Δ. 4183. Περὶ συστάσεως «Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως Ἀνωγείων Ρεθύμνης καὶ Καμαριώτου». 5
- N. Δ. 4184. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 95)1961 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ εἰσακτέων εἰς ἅπαντα τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα». 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4179

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 4028)59 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 41 τοῦ Ν. Δ. 4028)59 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», ὡς ἡμενησμένη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 παρὰ γρ. 6 τοῦ Ν. 4102)60 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἀξιωματικοὶ τῶν τριῶν κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταξίαρχου συμπληροῦντες τριάκοντα πέντε ἐτῶν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, προτείνονται πρὸς κρίσιν ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰς ἐτησίας κρίσεις ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ τυπικὰ προσόντα, κρινόμενοι δὲ ὡς

«παραμένοντες εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν», τίθενται εἰς ἀποστρατείαν.

Ὡσαύτως τίθενται εἰς ἀποστρατείαν καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κρινόμενοι ὡς «προαχτέοι κατ' ἀρχαιότητα» Λοχαγεῖ, Ταγματῆς καὶ Ἀνταρχει ὡς καὶ οἱ πρὸς τούτους ἀντιστοιχοῦντες τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Β. Ἀεροπορίας. Ὡς πρὸς τούτους, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἐπὶ πλέον προσμετρούμενος ὡς συντάξιμος χρόνος κατὰ τὸν διετελέσαν οὗτοι εἰς κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας, ἢ εἰς κατάστασιν ἐνεργείας ἀλεξιπτωτιστοῦ ἢ εἰς ὑπηρεσίαν ἐπὶ ὑποβρυχίων. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 42 τοῦ παρόντος εφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

2. Ἡ ἐκφύς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἐκφύς τοῦ Ν. Δ. 4102)60 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1961

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἀπέδθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4180

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδου Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Συμφωνίας, περὶ προαγωγῆς καὶ ἀμοιβαίας προστασίας ἐπενδυσμένων κεφαλαίων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

*Άρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1961 «Συμφωνία μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, περὶ προαγωγῆς καὶ ἀμοιβαίας προστασίας ἐπενδυμένων κεφαλαίων», ἥς τὸ κείμενον μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 6 παραρτημάτων ἐπονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γερμανικὴν γλώσσαν.

*Άρθρον 2.

1. Πᾶσα εἰσαγωγή κεφαλαίων διὰ τὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διὰ τοῦ παρόντος κηρουμένης συμφωνίας, ἐπένδυσιν, ἐγκρίνεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου ἐκαστοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἀρμοδίᾳ πρὸς γνωμάτευσιν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραρτημάτων 3 καὶ 4 τῆς Συμφωνίας, ἐπὶ ἐκαστῆς προτεινομένης ἐπένδυσεως ὀρίζεται ἡ ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 2687)53 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ.

*Άρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῆς κυρουμένης Συμφωνίας κτῶνται ἰσχὺν διατάξεως Νόμου ἀπὸ τῆς ἐνάξεως ἰσχύος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 αὐτῆς.

*Άρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΗΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περὶ προαγωγῆς καὶ ἀμοιβαίας προστασίας ἐπενδυμένων κεφαλαίων.

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ὁμοσπονδία Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως ἐνισχύσουν τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων χωρῶν,

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως δημιουργήσουν εὐνοϊκὰς συνθήκας διὰ τὰς ἐπενδύσεις κεφαλαίων τῶν ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου,

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅτι συμβατικὴ προστασία τῶν ἐπενδύσεων τούτων εἶναι πρόσφορος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς πρωτοβουλίας καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῆς εὐημερίας ἀμφοτέρων τῶν λαῶν.

Προέβησαν εἰς τὴν ἀκόλουθον συμφωνίαν :

*Άρθρον 1.

1) Ἐκαστεροῦ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν θὰ ἐπιτρέπη εἰς τὴν ἰδίαν τοῦ ἐπικράτειαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν αὐτῇ ἰσχυουσῶν νομικῶν διατάξεων, ἐπενδύσεις κεφαλαίων, ἐνεργουμένης ὑπὸ ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἑτέρου, διὰ προαγῆς ταύτας κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ καὶ θὰ ἐξετάζη εὐμενῶς τὴν χρηρῆσιν τῶν ἀναγκασιούτων ἐγκρίσεων.

2) Τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται ὅπως μὴ ὑποβάλλουν τὰς ἐπενδύσεις κεφαλαίων αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν κατ' ἰδιωκτησίαν ἢ ὑπὸκεινται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἑτέρου κράτους, εἰς μεταχειρίσιν δυσμενεστέραν ἐκείνης, τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνουν ὅμοιαι ἐπενδύσεις τῶν ἰδίων τοῦ

ἐν λόγῳ κράτους ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν. ἡ ὅμοιαι ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τρίτων κρατῶν.

*Άρθρον 2.

Ἐκαστερον τῶν συμβαλλομένων κρατῶν δὲν θέλει ὑποβάλει τοὺς ὑπηκόους ἢ τὰς ἐταιρείας τοῦ ἑτέρου ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ οἰκονομικὴν τῶν θρασιν, ἀσκουμένην ἐν συσχέτισει πρὸς ἐπενδύσεις κεφαλαίων ἐν τῷ ἰδίῳ του ἐδάφει, ὡς καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν διαχείρισιν, τὴν χρῆσιν καὶ τὴν κάρπωσιν τῶν ἐπενδυθέντων κεφαλαίων τῶν, ἐν τῷ ἐδάφει του, εἰς ὅρους δυσμενεστέρους ἐκείνων, εἰς τοὺς ὑπὸκεινται οἱ ἰδιοὶ τοῦ ὑπήκοοι ἢ ἐταιρεῖαι ἢ οἱ ὑπήκοοι ἢ ἐταιρεῖαι τρίτων χωρῶν ἐν σχέσει πρὸς ὅμοιαν ἐπαγγελματικὴν ἢ οἰκονομικὴν δραστηριότητα.

*Άρθρον 3.

1) Ἐπενδύσεις κεφαλαίων ἐνεργουμένας ὑπὸ ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους ἀπολαμβάνουν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου πλήρως προστασίας καὶ ἀσφαλείας.

2) Ἐπενδύσεις κεφαλαίων ὑπηκόων καὶ ἐταιρειῶν συμβαλλομένου κράτους εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἑτέρου ἐπιτρέπεται νὰ ἀπαλλοτριῶνται μόνον χάριν δημοσίας ὠφελείας καὶ ἐναντι ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημιώσις πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἀπαλλοτριωμένων ἐπενδύσεων κεφαλαίων, νὰ εἶναι πράγματι διαθέσιμος, ἐλευθέρῳ πρὸς ἐξαγωγήν καὶ νὰ καταβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νομοθεσίας ἐκαστοῦ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν προηγουμένως ἢ τοῦλάχιστον ἄνευ ὑκατιοῦ βραδύτητος. Τὸ βραδύτερον κατὰ τὴν χρονικὴν σημείον τῆς ἀπαλλοτριώσεως πρέπει νὰ ἔχῃ ληθῇ καταλλήλως πρόνοια διὰ τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν παροχὴν τῆς ἀποζημιώσεως. Ὅφειλει νὰ παρέχεται ἡ εὐχέρεια ὅπως ἡ νομιμότης τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως κρίνεται ἐν τακτικῇ δικαστικῇ διαδικασίᾳ.

3) Ὑπήκοοι ἢ ἐταιρεῖαι τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους τῶν ὁποίων ἐπενδύσεις κεφαλαίων ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου ὑφίστανται ἐκεῖ ζημίας προκαλουμένης ἐκ πολέμων, γιγνόντων, ἐνόπλων συρράξεων, ἐπαναστάσεων ἢ ταραχῶν, θὲ τυγχάνουν ἐκ μέρους τοῦ κράτους τούτου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπόδοσιν περιουσιακῶν στοιχείων, τοὺς συμβατικoὺς διασχεσμοὺς ἢ τὰς ἀποζημιώσεις πάσης κατηγορίας, μεταχειρίσιν ὡς ὅχι δυσμενεστέρας ἐκείνης, ἥς τυγχάνουν οἱ ἴδιοι αὐτοῦ ὑπήκοοι ἢ ἐταιρεῖαι. Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μεταβίβασιν τειούτων παροχῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικόν (TRANSFER), τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑπόσονται ἀμοιβαίως ὅπως μὴ ὑποβάλλου τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ὑπηκόων καὶ ἐταιρειῶν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου κράτους εἰς μεταχειρίσιν δυσμενεστέραν ἐκείνης, ἥς τυγχάνουν ἀντίστοιχοι ἀξιώσεις ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τῶν κρατῶν.

4) Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ εἰσδημιὰτα ἐξ ἐπενδυμένων κεφαλαίων.

5) Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ θέματα τὰ ρυθμιζόμενα ἐν τῇ παρόντι ἄρθρῳ, οἱ ὑπήκοοι καὶ αἱ ἐταιρεῖαι τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους ἀπολαμβάνουν, ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου, τῆς μεταχειρίσεως τῆς παρεχομένης εἰς τὸ μᾶλλον εὐνοίας μὲν κρατος.

*Άρθρον 4.

Ἐκαστον ἐκ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἐγγυᾶται εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰς ἐταιρείας τοῦ ἑτέρου, τὴν μεταβίβασιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν (TRANSFER) τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν εἰσοδημάτων ὡς καὶ, εἰς περίπτωσιν ἐκκαθαρίσεως, τὴν μεταβίβασιν τοῦ προϊόντος ταύτης.

*Άρθρον 5.

Εἰς τὴν περίπτωσιν προβλεπθῇ ἐναντίον συμβαλλομένου κράτους ἀξιώσεις ἐκ παρασχεθείσης ἐγγυήσεως δι' ἐπένδυσιν κεφαλαίων, τούτο ἔχει τὴν εὐχέρειαν, ὅπως, μὴ παραβλεπόμενων τῶν ὑπὸ τοῦ άρθρου 11 δικαιωμάτων τοῦ, ἀσκήσῃ, ἐφ' ὧς καὶ οἱ δικαιοπάροχοι τοῦ ὅρους, τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι, ἢ τῷ περιήλθον θυνάμει τοῦ νόμου ἢ τῷ μεταβιβαζόμενῳ παρὰ τούτων. Διὰ τὴν μεταφορὰν πρὸς τὸ ἐξωτερικόν (TRANSFER) τῶν ἐκ τῶν μεταβιβαζόμενων τούτων πρὸς τὴν ἀντισυμβαλλομένην χώραν ἀξιώσεων πληρωμῶν, ἰσχύουν ἀνολόγως τὰ ἄρθρα 3 παράγραφοι 2, 4, καὶ 5 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 4.

*Άρθρον 6.

1) Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν ἔχουν προβῇ εἰς διάφορον ρύθμισιν ἐπιτροπομένην ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τοῦ κράτους

ἐν ᾧ νί ἐπενδύσεις κεφαλαίων, αἱ μεταφοραί πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3, παράγρ. 2, 3 ἢ 4, τὸ ἄρθρον 4 ἢ τὸ ἄρθρον 5, λαμβάνουν χώραν ἀμελητὶ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς συναλλάγματος, ἡ ὁποία ἰσχύει διὰ τρεχούσας συναλλαγὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταβιβάσεως.

2) Ἡ διὰ τρεχούσας συναλλαγὰς ἰσχύουσα τιμὴ συναλλάγματος βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς σημείου (PAR VALUE) τῆς ἰσοτιμίας τῆς συμφωνημένης μετὰ τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου καὶ ὀφείλει νὰ τηρῇται ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον IV ἐδάφ. 3 τῆς συνθήκης περὶ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου ἐπιτρεπομένων περιθωρίων δοακυμάνσεων ἐκχτέρωθεν τῆς ἰσοτιμίας (PARITY).

3) Ἐὰν ἐν συμβαλλομένῳ κράτει δὲν ὑφίσταται κατὰ τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς μεταφορᾶς τιμὴ συναλλάγματος ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παραγρ. 2, ἰσχύει ἡ ἐπίσημος τιμὴ, τὴν ὁποίαν ἡ ἐν λόγῳ χώρα ἐφορμῶζει διὰ τὸ νόμισμά της, ἐν σχέσει πρὸς τὸ δολλάριον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἢ ἐν σχέσει πρὸς ἄλλο ἐλευθέρως μετατρέψιμον νόμισμα ἢ πρὸς τὸν χρυσόν. Ἐὰν δὲν ὑφίσταται οὔτε τοιαύτη τιμὴ, τότε αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ συμβαλλομένης Χώρας, ἐν ἣ ἡ ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων, θὰ ἐφαρμόζουν τιμὴν μετατροπῆς δικαίαν κατ' ἐπιεικὴ κρίσιν.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν προκύπτῃ ἐν νομικῶν διατάξεων συμβαλλομένου κράτους, ἡ ἐπὶ τῇ βάσει ὑποχρεώσεων διεθνoῦς δικαίου, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μετὰ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν παρούσαν συμφωνίαν, ἡ θὰ τεθοῦν μελλοντικῶς εἰς ἰσχύν, ρύθμισις, δι' ἧς παρέχεται εἰς τὰς ἐπενδύσεις κεφαλαίων ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἐτέρου μεταχειρίσεως εὐνοϊκωτέρα, ἢ κατὰ τὴν παρούσαν συμφωνίαν, ἡ ρύθμισις αὕτη δὲν θίγεται παρ' αὐτῆς. Ἐκάτερον ἐκ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν θὰ τηρῇ πᾶσαν ἄλλην ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀναλάβει ἐν σχέσει πρὸς ἐπενδύσεις κεφαλαίων ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἐτέρου κράτους, εὐρισκομένης εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔδαφος.

Ἄρθρον 8.

1) Ὁ ὅρος «ἐπενδύσεις κεφαλαίων», περιλαμβάνει πᾶν περιουσιακὸν στοιχεῖον καὶ δὴ ἐνδεικτικῶς :

α. Δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἐπὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων καὶ λοιπὰ ἐμπράγματα δικαιώματα, ὡς ὑποθήκας, ἐνέχυρα, ἐπικαρπίαν καὶ τὰ ὅμοια τούτων.

β. Μεριδία εἰς ἐταιρείας καὶ λοιπὰ μετοχικὰ δικαιώματα.

γ. Χρηματικὰ ἀπαιτήσεις ἢ παροχὰς ἐχούσας οἰκονομικὴν ἀξίαν.

δ. Δικαιώματα πνευματικῆς ἢ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, τεχνικὰς μεθόδους, ἐμπορικὰς ἐπωνυμίας καὶ φήμην ἐπιχειρήσεων (GOOD WILL).

ε. Δικαιώματα ἐκ παραχωρήσεων.

Μεταβολὴ τῆς μορφῆς, ὅφ' ἣν ἐπενδύονται περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἐν τῷ πλασίῳ δοθείσης ἐγκρίσεως, δὲν θίγει τὸν χαρακτήρα τῶν ὡς ἐπενδύσεων κεφαλαίων.

2) Ὁ ὅρος «εἰσοδήματα» (ERTRAEGNISSE) δηλοῖ τὰ πλεονήματα, τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπὸ ἐπένδυσιν κεφαλαίων κατὰ τὴν διαρκεῖαν δοθείσης χρονικῆς περιόδου, ὑπὸ μορφήν συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη ἢ τόκων.

3) Ὁ ὅρος «ὕπηκοοι» δηλοῖ :

α. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς Ὁμοσπόνδου Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, πολίτας συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα τῆς Ὁμοσπόνδου Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

β. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, Ἕλληνας πολίτας συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς Χώρας.

4) Ὁ ὅρος «ἐταιρεῖαι» δηλοῖ :

Πᾶν νομικὸν πρόσωπον, ὡς καὶ πᾶσαν ἐταιρείαν ἐμπορικὴν ἢ ἄλλης μορφῆς ἢ ἐνὸς προσώπων, μετὰ ἢ ἄνευ νομικῆς προσωπικότητος, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἔδραν τῆς ἐν τῷ ἔδαφει ἐνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν καὶ ὑφίσταται ἐγκύρως κατὰ τοὺς νόμους τούτου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν ἡ εὐθύνη τῶν ἐτοίμων, μετόχων ἢ μελῶν εἶναι περιορισμένη ἢ ἀπερίοριστος καὶ τοῦ ἐὰν ἡ δραστηριότης κατευθύνεται εἰς τὴν πραγματοποίησιν κερδῶν ἢ μὴ.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παρούσα συμφωνία ἀφορᾷ ἐπίσης ἐπενδύσεις κεφαλαίων, τὰς ὁποίας ἔχουν ἤδη ἐνεργῆσαι ὑπήκοοι καὶ ἐταιρεῖαι τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου κράτους εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐτέρου, κατὰ τὴν νομοθεσίαν τούτου, πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς συμφωνίας.

Ἄρθρον 10.

Ἐκάτερον τῶν συμβαλλομένων κρατῶν παρέχει, ἐν τῷ πλασίῳ τῆς παρούσης συμφωνίας, μεταχειρίσιν ἡμεδαποῦ, ἐὰν διαπιστοῦται ὅτι καὶ τὸ ἕτερον παραχωρεῖ ταύτην εἰς ὁμοίας περιστάσεις.

Ἄρθρον 11.

1) Εἰς περίπτωσιν διαφωνιῶν περὶ τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμφωνίας τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως προσδοῦν εἰς συνεννόησεις πρὸς ἐπίτευξιν λύσεως ἐν φιλικῷ πνεύματι.

2) Ἐὰν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἄρσις τῆς διχογνωμίας κατὰ τὸν ρηθέντα τρόπον, αὕτη ὑποβάλλεται, αἰτήσας τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων κρατῶν, εἰς Διαιτητικὸν Δικαστήριον.

3) α) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται κατὰ περίπτωσιν καὶ συνίσταται ἐκ τριῶν διαιτητῶν. Ἐκαστον συμβαλλόμενον κράτος διορίζει ἓνα διαιτητὴν. Οἱ οὕτω ὁρισθέντες διαιτηταὶ συμφωνοῦν εἰς τὴν ὑπόδειξιν ἐπιδιαιτητοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ εἶναι ὑπήκοος τρίτου κράτους καὶ διορίζεται ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν.

β) Ἐκαστον συμβαλλόμενον κράτος ὀφείλει νὰ ἐπιλέξῃ τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου κράτους. Ἐὰν τὸ ἐν λόγῳ κράτος δὲν ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ρηθείσαν ὑποχρέωσιν του, τότε ὁ διαιτητὴς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐτέρου.

γ) Ἐὰν δὲν καταστῇ δυνατὸν ὅπως οἱ διαιτηταὶ συμφωνήσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, οὗτος ἐκλέγεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων κρατῶν, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου. Εἰς περίπτωσιν κωλύματος τινὸς τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύναται νὰ ἀναμένεται ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ἀπόφασις τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, διορίζεται, ἀντὶ τοῦ κωλυομένου, νέος διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν.

δ) Ἐὰν κωλύεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς αἰτήσιν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τῆς παρούσης παραγράφου, ἡ τυγχάνη οὗτος ὑπήκοος συμβαλλομένου κράτους, ὁ διορισμὸς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου. Κωλυομένου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ὄντος τούτου ὑπηκόου συμβαλλομένου κράτους, ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου μέλους τοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ δὲν τυγχάνει ὑπήκοος ἐνὸς τῶν δύο συμβαλλομένων κρατῶν.

4) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐκδίδει τὰς ἀποφάσεις του βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμφωνίας ὡς καὶ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

5) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει διὰ πλειοψηφίας. Αἱ ἀποφάσεις του, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦλάχιστον ἐνὸς μέλους του, εἶναι δεσμευτικαὶ διὰ τὰ συμβαλλόμενα κράτη.

6) Ἐκαστον συμβαλλόμενον κράτος βαρύνουν αἱ δαπάναι τοῦ διαιτητοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκπροσωπήσεώς του κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Αἱ λοιπαὶ δαπάναι βαρύνουν ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἐξ ἡμισείας.

7) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον κανονίζει τὴν διαδικασίαν του.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παρούσα συμφωνία ἰσχύει ἐπίσης διὰ τὴν Χώραν τοῦ Βερολίνου, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπόνδου Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας δὲν προσθῇ εἰς ἀντίθετον δήλωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμφωνίας.

Ἄρθρον 13.

1) Ἡ παρούσα συμφωνία χορτίζει ἐπικυρώσεως. Τὰ ὄργανα τῆς ἐπικυρώσεως θέλουν ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2) 'Η συμφωνία τίθεται εις ισχύν ένα μήνα μετά την ανταλλαγή των οργάνων επικυρώσεως. 'Η ισχύς της όρίζεται εις δέκα έτη και παρατείνεται επ' άόριστον χρόνον, εάν δέν ήθελε καταγγελθή έγγραφως ύφ' ένός των συμβαλλομένων κρατών, έν έτος πρό της έκπνοής της.

Μετά πάροδον δέκα έτών, ή συμφωνία δύναται νά καταγγελθή όποτεδήποτε, μετά γενομένην όμως καταγγελίαν παραμένει εις έτι έν ισχύϊ επ' έν έτος.

3) Δι' επενδύσεις κεφαλαίων, αίτινες έγινοντο μέχρι του χρονικού σημείου της παύσεως της ισχύος της συμφωνίας, ισχύουν αί διατάξεις των άρθρων 1 έως 12 επί είκοσιν έτη από της ημέρας της λήξεώς της.

Εγένετο έν 'Αθήναις τη 27η Μαρτίου 1961.

Είς δύο πρωτότυπα, ανά έν εις την ελληνικήν και γερμανικήν γλώσσαν, άμοτέρων των κειμένων έχόντων ίσην ισχύν.

Διά τδ Βασίλειον της 'Ελλάδος

Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ

Διά την όμοσπονδον Δημοκρατίαν της Γερμανίας

Δρ. Ε. ΡΑΪΝΧΑΡΝΤ

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Λ Ο Ν

Κατά την ύπογραφήν της συμφωνίας περί «προαγωγής και άμοιβαίας προστασίας επενδυομένων κεφαλαίων» μεταξύ του Βασιλείου της 'Ελλάδος και της 'Ομοσπονδου Δημοκρατίας της Γερμανίας, οι ύπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι συνεφώνησαν προς τούτοις τά κάτωθι, τά όποια άποτελοϋν τμήμα της συμφωνίας:

1. 'Ως «όροι» έν τη έννοία του άρθρου 2 θεωροϋνται ιδιαιτέρως: 'Ο περιορισμός της προμηθείας πρώτων και βοηθητικών ύλών, ήλεκτρικής ενεργείας και καυσίμων, ως και παντός είδους μέσων παραγωγής και εκμεταλλεύσεως, ή παρεμπόδισις διαθέσεως προϊόντων έν τῷ έσωτερικῷ και έξωτερικῷ, ως και λοιπά μέτρα οδηγούντα εις όμοια άποτελέσματα. Μέτρα λαμβανόμενα συμφώνως προς τά άρθρα 1 και 2 της Συνθήκης περί 'Εγκαταστάσεως και Ναυτιλίας της 18ης Μαρτίου 1960 μεταξύ του Βασιλείου της 'Ελλάδος και της 'Ομοσπονδου Δημοκρατίας της Γερμανίας, ως και μέτρα, άτινα ήθελον ληρθή διά λόγους δημοσίας ασφαλείας και τάξεως, δημοσίας υγιεινής ή ήθικης, δέν θεωροϋνται ως «όροι» έν τη έννοία του άρθρου 2.

2. α) Αί διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 2, ισχύουν επίσης διά την μεταβίβασιν επενδύσεων κεφαλαίων εις δημοσίαν ιδιοκτησίαν, την ύπαγωγήν των εις δημοσίαν έποπτείαν ή εις παρομοίας επεμβάσεις της Δημοσίας 'Αρχής.

β) Μέτρα του Κράτους, τά όποια λαμβάνονται αίτήσει πιστωτών της έπιχειρήσεως ή του ενεργήσαντος την επένδυσιν, εις περίπτωσην πτωχεύσεως ή προς άποφυγήν ταύτης, δέν θεωροϋνται ως επεμβάσεις κατά την έννοιαν του άρθρου 3, παρ. 2.

γ) 'Ως «άπαλλοτρίωσις» νοείται ή άφαίρεσις ή ό περιορισμός της άσκήσεως περιουσιακού δικαιώματος, όπερ αυτό μένον ή όμοϋ μετ' άλλων άποτελεί επένδυσιν κεφαλαίων.

3. α) 'Εν σχέσει προς τδ άρθρον 4, συμφωνείται ότι ή έπαναπατριsmός κεφαλαίου, όπερ έχον επενδύσει ή επενδϋουν έν 'Ελλάδι Γερμανοί ύπήκοοι ή έταιρείαι, κατά τās διατάξεις της παρούσης συμφωνίας, ως και ή επιστροφή του προϊόντος εκκαθαρίσεως τοιούτου κεφαλαίου δέν διὰ γίνεται πρό της παρελεύσεως έτους από της επενδύσεως ή εκκαθαρίσεως, και εις δόσεις ποσοστού οϋχι μεγαλύτερου του δέκα επί τοις εκατόν έτησίως επί του εισαχθέντος κεφαλαίου. Κέρδη δύνανται νά μεταφέρωνται μέχρι: δώδεκα επί τοις εκατόν, τόκοι μέχρι δέκα επί τοις εκατόν έτησίως, των ποσοστών τούτων ύπολογιζομένων επί του μή επανεξαχθέντος μέρους του κεφαλαίου. 'Εν ή περιπτώσει τά προαναφερόμενα ποσά κερδών ή τόκων δέν ήθελον έχει μεταφερθή πλήρως ή έν τμήματι, κατά την διάρκειαν έτους, τά έναπομένοντα ποσά δύνανται νά έμβάζωνται κατά τδ ύπολειπόμενον μέρος των, σωρευτικῶς κατά τά έπόμενα έτη.

β) Περιορισμοί ως οι προαναφερόμενοι και εάν προσδίδωνται εις πράξεις έγκρίσεως επενδύσεων ενεργουμένων υπό Γερμανών ύπηκόων ή εταιρειών αποβάλλουν αυτοδικαίως την ισχύν των, εάν και καθ' ό μέτρον καταργοϋνται αί ελληνικά διατάξεις έλέγχου του συναλλάγματος, έφ' όν στηρίζονται οι ρηθέντες περιορισμοί.

γ) Εϋνοϊκότεραι ρυθμίσεις περί της μεταφοράς κεφαλαίου, κερδών ή τόκων έν τῷ πλαίσίῳ του Ο.Ε.Ο.Σ., ή συνθηκών, εις τās όποιās μετέχουν άμφοτέρα τά συμβαλλόμενα κράτη, είναι επικρατέστεραι των προαναφερομένων διατάξεων.

4. 'Ως «μεταφορά άμελλητι» έν τη έννοία του άρθρου 6, παρ. 1 νοείται ή ενεργουμένη έντός χρονικού διαστήματος, τῷ όποιον απαιτείται κανονικῶς προς εκπλήρωσιν των διατυπώσεων της μεταφοράς. Τούτο άρχεται από της ύποβολής άντιστοίχου αίτήσεως και επ' οϋδενί λόγω δύναται νά ύπερβή τους δύο μήνας.

5. 'Ως προς τδ άρθρον 7 συμφωνείται ότι, άναφορικῶς με τās επενδύσεις κεφαλαίων υπό ύπηκόων ή εταιρειών της 'Ομοσπονδου Δημοκρατίας της Γερμανίας, διά τās όποιās έχει ζητηθή και έγκριθή ή έφαρμογή των διατάξεων του ελληνικού Ν.Δ. 2687)1953, αί διατάξεις του Ν.Δ. τούτου και οι ειδικοί όροι της έγκριτικής αποφάσεως ύπερισχύουν των διατάξεων της παρούσης συμφωνίας.

6. Ειδικαί παραχωρήσεις επί τη βάσει του Ν. Δ. 2687) 1953 δέν επεκτείνονται αυτοδικαίως εις επενδύσεις κεφαλαίων ύπαγομένης εις την παρούσαν συμφωνίαν.

7. 'Εν σχέσει προς τδ άρθρον 9 συμφωνείται ότι τούτο δέλει ισχύσει επί επενδύσεων κεφαλαίων ύπηκόων ή εταιρειών της 'Ομοσπονδου Δημοκρατίας της Γερμανίας ύφισταμένων έν 'Ελλάδι κατά τδ χρονικόν σημείον της θέσεως εις ισχύν της παρούσης συμφωνίας, και αίτινες έλαβον χώραν από 1ης 'Ιανουαρίου 1954 και έντεϋθεν, υπό την προϋπόθεσιν ότι οι άνωτέρω ύπήκοοι ή έταιρείαι ήθελον ύποβάλει περί τούτου αίτησιν και ή 'Ελληνική Κυβέρνησις ήθελον έγκρίνει ταύτην κατά την διαδικασίαν την ακολουθουμένην διά τās νέας βάσει της παρούσης συμφωνίας επενδύσεις.

8. 'Ανεξαρτήτως έτέρας διαδικασίας προς εξακρίβωσιν της ύπηκόοτητος, θεωρείται ως ύπήκοος συμβαλλομένης χώρας ιδίως πρόσωπον έφωδιασμένον με έθνικόν διαβατήριον, εκδοθέν υπό των άρμοδίων 'Αρχών του έν λόγω συμβαλλομένου κράτους.

Εγένετο έν 'Αθήναις τη 27η Μαρτίου 1961.

Είς δύο πρωτότυπα, ανά έν εις την ελληνικήν και γερμανικήν γλώσσαν, άμοτέρων των κειμένων έχόντων ίσην ισχύν. Διά τδ Βασίλειον της 'Ελλάδος Διά την 'Ομοσπονδον
Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ Δημοκρατίαν της Γερμανίας
Δρ. Ε. ΡΑΪΝΧΑΡΝΤ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Παράρτημα ύπ' άριθ. 1 του Πρωτοκόλλου της 27 Μαρτίου 1951.

Κύριε Πρόεδρε,

'Εχω την τιμήν νά γνωρίσω ύμιν τά κάτωθι:

'Η 'Ελληνική Κυβέρνησις θέλει εξετάζει εϋμενῶς, εις ειδικῶς ήτιολογημένας περιπτώσεις, αίτήσεις Γερμανών επενδυτάντων κεφάλαια έν 'Ελλάδι, οι όποιοι προβαίνουν εις εκκαθαρίσιν τούτων, προς έγκρισιν μεταφοράς (TRANSFER) του προϊόντος της εκκαθαρίσεως κατά τρόπον εϋνοϊκότερον του προβλεπομένου εις την παράγραφον 3, έδάφιον α του πρωτοκόλλου ή έν τη έγκριτική πράξει της επενδύσεως, έφ' ότον ή συναλλαγματική κατάστασις της Χώρας έπιτρέπη τοιαύτην ευρύτεραν μεταφοράν και δέν δύναται νά ύποστηρίχθῃ ότι διά της αίτήσεως άποσκοπείται καταστρατήγησις των 'Ελληνικών διατάξεων περί έλέγχου συναλλάγματος.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, την έκφρασιν της έξέχου προς ύμās ύπολήψεώς μου.

Προς τόν
Πρόεδρον της Γερμανικής 'Αντιπροσωπείας
Δρ. Ε. Ράινχαρντ,
Γενικόν Διευθυντήν
ΕΝΤΑΥΘΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Παράρτημα ύπ' άριθ. 2 του Πρωτοκόλλου της 27ης Μαρτίου 1961.

Κύριε Πρόεδρε,

Έχω την τιμήν να βεβαιώσω την λήψιν της υπό σημερινήν χρονολογίαν επιστολής σας έχούσης ούτω:

«Η Έλληνική Κυβέρνησις θέλει εξέταζει εύμενως, εις ειδικώς ήτιολογημένας περιπτώσεις, αιτήσεις Γερμανών επενδυσάντων κεφάλαια εν Ελλάδι, οι οποίοι προβαίνουν εις έκκαθάρισιν τούτων, προς έγκρισιν μεταφοράς (TRANSFER) του προϊόντος της έκκαθάρισεως κατά τρόπον εύνοϊκώτερον του προβλεπομένου εις την παράγραφον 3, εδάφιον α του πρωτοκόλλου ή εν τη έγκριτική πράξει της επενδύσεως, έφ' όσον ή συναλλαγματική κατάσταση της Χώρας επιτρέπη τοιαύτην εύρύτεραν μεταφοράν και δεν δύναται να υποστηριχθί ότι διά της αιτήσεως άποσκοπεΐται καταστρατήγησις των Έλληνικών διατάξεων περί έλέγχου συναλλάγματος».

Είμαι σύμφωνος προς το περιεχόμενον ταύτης.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, την έκφρασιν της εξόχου προς ύμās υπολήψεώς μου.

Προς τον

Πρόεδρον της Έλληνικής Αντιπροσωπείας

Κύριον Άθανάσιον Τριανταφύλλην

Γενικόν Διευθυντήν

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Παράρτημα υπ' άριθ. 3 του Πρωτοκόλλου της 27ης Μαρτίου 1961

Κύριε Πρόεδρε,

Έχω την τιμήν να γνωρίσω ύμιν τὰ κάτωθι:

Επενδύσεις κεφαλαίων εν Ελλάδι, υπόκεινται, επί τη βάσει της σήμερον υπογραφείσης συμφωνίας εις έγκρισιν. Αύτη χορηγείται, εάν ή Έλληνική Κυβέρνησις διαπιστώσῃ, εν διαδικασία καθορισθησομένη παρ' αύτης, ότι ή επένδυσις κεφαλαίων, υπό τους όρους τους προτεινομένους υπό του ενεργούντος ταύτην, άποσκοπεΐ εις την ανάπτυξιν της παραγωγής, ή κατ' άλλον τρόπον συμβάλλει εις την οικονομικήν πρόοδον της χώρας. Είς τὸ πλαίσιον της άνωτέρω διαδικασίας, ή Έλληνική Κυβέρνησις θέλει συστήσει ειδικήν Έπιτροπήν διό την γνωμάτευσιν περί των σκοπομένων επενδύσεων.

Θέλει παρέχεται ή εύχέρεια εις τον ενεργούντα την επένδυσιν όπως υποστηρίξη ενώπιον της Έπιτροπής την αίτησίν του περί χορηγήσεως της έγκρίσεως.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, την έκφρασιν της εξόχου προς ύμās υπολήψεώς μου.

Προς τον

Πρόεδρον της Γερμανικής Αντιπροσωπείας

Δρ. Ε. Ράινχαρντ

Γεν. Διευθυντήν

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Παράρτημα υπ' άριθ. 4 του Πρωτοκόλλου της 27ης Μαρτίου 1961.

Κύριε Πρόεδρε,

Έχω την τιμήν να βεβαιώσω την λήψιν της υπό σημερινήν χρονολογίαν επιστολής σας, έχούσης ούτω:

«Επενδύσεις κεφαλαίων εν Ελλάδι υπόκεινται, επί τη βάσει της σήμερον υπογραφείσης συμφωνίας, εις έγκρισιν. Αύτη χορηγείται, εάν ή Έλληνική Κυβέρνησις διαπιστώσῃ, εν διαδικασία καθορισθησομένη παρ' αύτης, ότι ή επένδυσις κεφαλαίων, υπό τους όρους τους προτεινομένους υπό του ενεργούντος ταύτην, άποσκοπεΐ εις την ανάπτυξιν της παραγωγής, ή κατ' άλλον τρόπον συμβάλλει εις την οικονομικήν πρόοδον της Χώρας. Είς τὸ πλαίσιον της άνωτέρω διαδικασίας, ή Έλληνική Κυ-

βέρνησις θέλει συστήσει ειδικήν Έπιτροπήν διά την γνωμάτευσιν περί των σκοπομένων επενδύσεων.

Θέλει παρέχεται ή εύχέρεια εις τον ενεργούντα την επένδυσιν όπως υποστηρίξη ενώπιον της Έπιτροπής την αίτησίν του περί χορηγήσεως της έγκρίσεως».

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, την έκφρασιν της εξόχου προς ύμās υπολήψεώς μου.

Προς τον

Πρόεδρον της Έλληνικής Αντιπροσωπείας

Κύριον Άθανάσιον Τριανταφύλλην,

Γενικόν Διευθυντήν

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Παράρτημα υπ' άριθ. 5 του Πρωτοκόλλου της 27ης Μαρτίου 1961.

Κύριε Πρόεδρε,

Έχω την τιμήν να γνωρίσω ύμιν τὰ κάτωθι:

Κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων περί συνάψεως της σήμερον υπογραφείσης συμφωνίας, παρεκαλέσατε όπως συμπεριληφθί ή ρήτρα, διά της οποίας θά έβεβαιούτο ότι ή άρχή του έλευθέρου ανταγωνισμού εφαρμόζεται ρητώς και επί της συμμετοχής της ναυτιλίας εις την μεταφοράν κεφαλαιουχικών αγαθών εν σχέσει προς την επικοινωνίαν μεταξύ των χωρών ήμών. Τοῦτο όμως δεν κρίνω άναγκαϊόν, διότι τὰ άνωτέρω αναφερόμενα κεφαλαιουχικά αγαθά δεόν να θεωρηθούν ως έμπορεύματα εν τη έννοία του άρθρου 15 της συμβάσεως της 18ης Μαρτίου 1960 περί εγκαταστάσεως και ναυτιλίας, τὸ δέ άρθρον 15 ταύτης προβλέπει ήδη την έλευθέραν έκλογήν της σημαίας.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, την έκφρασιν της εξόχου προς ύμās υπολήψεώς μου.

Προς τον

Πρόεδρον της Γερμανικής Αντιπροσωπείας

Δρ. Ε. Ράινχαρντ

Γενικόν Διευθυντήν

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Παράρτημα υπ' άριθ. 6 του Πρωτοκόλλου της 27ης Μαρτίου 1961.

Κύριε Πρόεδρε,

Έχω την τιμήν να βεβαιώσω την λήψιν της υπό σημερινήν χρονολογίαν επιστολής σας έχούσης ούτω:

«Κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων περί συνάψεως της σήμερον υπογραφείσης συμφωνίας, παρεκαλέσατε όπως συμπεριληφθί ή ρήτρα, διά της οποίας θά έβεβαιούτο ότι ή άρχή του έλευθέρου ανταγωνισμού εφαρμόζεται ρητώς και επί της συμμετοχής της ναυτιλίας εις την μεταφοράν κεφαλαιουχικών αγαθών εν σχέσει προς την επικοινωνίαν μεταξύ των χωρών ήμών. Τοῦτο όμως δεν κρίνω άναγκαϊόν, διότι τὰ άνωτέρω αναφερόμενα κεφαλαιουχικά αγαθά δεόν να θεωρηθούν ως έμπορεύματα εν τη έννοία του άρθρου 15 της συμβάσεως της 18ης Μαρτίου 1960 περί εγκαταστάσεως και ναυτιλίας, τὸ δέ άρθρον 15 ταύτης προβλέπει ήδη την έλευθέραν έκλογήν της σημαίας».

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, την έκφρασιν της εξόχου προς ύμās υπολήψεώς μου.

Προς τον

Πρόεδρον της Έλληνικής Αντιπροσωπείας

Κύριον Άθανάσιον Τριανταφύλλην,

ΕΝΤΑΥΘΑ

Vertrag
zwischen
der Bundesrepublik Deutschland
und
dem Königreich Griechenland
über

die Förderung und den gegenseitigen Schutz von
Kapitalanlagen

Die Bundesrepublik Deutschland und das Königreich Griechenland in dem Wunsch, die wirtschaftliche Zusammenarbeit zwischen beiden Vertragsstaaten zu vertiefen, in dem Bestreben, günstige Bedingungen für Kapitalanlage von Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates zu schaffen, und in der Erkenntnis, dass ein vertraglicher Schutz dieser Kapitalanlagen geeignet ist, die private wirtschaftliche Initiative zu beleben und den Wohlstand beider Völker zu mehren, haben folgendes vereinbart :

Artikel 1

(1) Jeder Vertragsstaat wird in seinem Hoheitsgebiet Kapitalanlagen von Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates in Übereinstimmung mit seinen Rechtsvorschriften zulassen, sie nach Möglichkeit fördern und die Erteilung von erforderlichen Genehmigungen wohlwollend erwägen.

(2) Kein Vertragsstaat darf Kapitalanlagen, die im Eigentum oder unter dem Einfluss von Staatsangehörigen oder Gesellschaften des anderen Vertragsstaates stehen, in seinem Hoheitsgebiet ungünstiger behandeln als gleichartige Kapitalanlagen der eigenen Staatsangehörigen und Gesellschaften oder gleichartige Kapitalanlagen von Staatsangehörigen und Gesellschaften dritter Staaten.

Artikel 2

Kein Vertragsstaat wird die Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates hinsichtlich ihrer beruflichen und wirtschaftlichen Betätigung, soweit sie im Zusammenhang mit Kapitalanlagen in seinem Hoheitsgebiet ausgeübt wird, und hinsichtlich der Verwaltung, des Gebrauchs und der Nutzung ihrer Kapitalanlagen in seinem Hoheitsgebiet ungünstigeren Bedingungen unterwerfen als seine eigenen Staatsangehörigen und Gesellschaften oder Staatsangehörige und Gesellschaften dritter Staaten hinsichtlich einer gleichartigen beruflichen und wirtschaftlichen Betätigung.

Artikel 3

(1) Kapitalanlagen von Staatsangehörigen und Gesellschaften eines Vertragsstaates geniessen im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates vollen Schutz und Sicherheit.

(2) Kapitalanlagen von Staatsangehörigen und Gesellschaften eines Vertragsstaates dürfen im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates nur zum allgemeinen Wohl und gegen Entschädigung enteignet werden. Die Entschädigung muss dem Wert der enteigneten Kapitalanlagen entsprechen, tatsächlich verwertbar und frei transferierbar sein sowie nach den Rechtsvorschriften eines jeden Vertragsstaates entweder im voraus oder mindestens unverzüglich geleistet werden. Spätestens im Zeitpunkt der Enteignung muss in geeigneter Weise für die Festsetzung und Leistung der Entschädigung Vorsorge getroffen sein. Über die Rechtmässigkeit der Enteignung und die Höhe der Entschädigung muss in einem ordentlichen Gerichtsverfahren entschieden werden können.

(3) Staatsangehörige und Gesellschaften eines Vertragsstaates, die durch Krieg oder sonstige bewaff-

nete Auseinandersetzungen, Revolution oder Aufruhr im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates Verluste an dort gelegenen Kapitalanlagen erleiden, werden von diesem Vertragsstaat hinsichtlich der Rückerstattungen, Abfindungen, Ausgleichszahlungen oder sonstigen Entschädigungen nicht ungünstiger behandelt als seine eigenen Staatsangehörigen und Gesellschaften. Hinsichtlich des Transfers solcher Leistungen sichern sich die Vertragsstaaten zu, die Ansprüche von Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates nicht ungünstiger zu behandeln als entsprechende Ansprüche von Staatsangehörigen und Gesellschaften eines dritten Staates.

(4) Die Absätze 1, 2 und 3 gelten auch für Erträge von Kapitalanlagen.

(5) Hinsichtlich der in diesem Artikel geregelten Angelegenheiten geniessen die Staatsangehörigen und Gesellschaften eines Vertragsstaates auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates Meistbegünstigung.

Artikel 4

Jeder Vertragsstaat gewährleistet den Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates den Transfer des Kapitals und der Erträge sowie in Falle der Liquidation den Transfer des Erlöses.

Artikel 5.

Wird ein Vertragsstaat aus einer Gewährleistung für eine Kapitalanlage in Anspruch genommen, so ist er unbeschadet seiner Rechte aus Artikel 11 befugt, zu den Bedingungen seines Rechtsvorgängers die Rechte wahrzunehmen, die auf ihn kraft Gesetz übergegangen oder von dem Rechtsvorgänger übertragen worden sind (übergangene Ansprüche). Für den Transfer der auf Grund der übergegangenen Ansprüche an den Vertragsstaat zu leistenden Zahlungen gelten Artikel 3 Absätze (2), (4) und (5) und Artikel 4 sinngemäss.

Artikel 6.

(1) Soweit die Beteiligten nicht abweichende, von den zuständigen Stellen des Vertragsstaates, in dessen Hoheitsgebiet sich die Kapitalanlage befindet, zugelassene Regelungen getroffen haben, erfolgen Transferierungen nach Artikel 3 Absätzen (2), (3) oder (4), nach Artikel 4 oder Artikel 5 unverzüglich und zu dem für laufende Geschäfte am Tage des Transfers gültigen Kurs.

(2) Der für laufende Geschäfte gültige Kurs beruht auf dem mit dem Internationalen Währungsfonds vereinbarten Paritätswert (par value) und muss innerhalb der nach Artikel IV Abschnitt (3) des Abkommens über den Internationalen Währungsfonds zugelassenen Schwankungsbreite beiderseits der Parität (parity) liegen.

(3) Besteht in einem Vertragsstaat im Zeitpunkt der Transferierung kein Umrechnungskurs im Sinne von Absatz (2), so wird der amtliche Kurs angewandt, den dieser Vertragsstaat für seine Währung im Verhältnis zum US-Dollar oder zu einer anderen frei konvertierbaren Währung oder zum Gold festgelegt hat. Ist auch ein solcher Kurs nicht festgelegt, so lassen die zuständigen Stellen des Vertragsstaates, in dessen Hoheitsgebiet das Kapital angelegt ist, einen Umrechnungskurs zu, der gerecht und billig ist.

Artikel 7.

Ergibt sich aus den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates oder aus völkerrechtlichen Verpflichtungen, die neben diesem Vertrag zwischen den Vertragsstaaten bestehen oder in Zukunft begründet werden, eine Regelung, durch die den Kapitalanlagen der Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates eine günstigere Behandlung als nach diesem Vertrag zu gewähren ist, so bleibt diese Regelung durch den vorliegenden Vertrag unberührt. Jeder Vertragsstaat wird jede andere Verpflichtung einhalten, die er in bezug auf

Kapitalanlagen von Staatsangehörigen oder Gesellschaften des anderen Staates in seinem Hoheitsgebiet übernommen hat.

Artikel 8.

(1) Der Ausdruck «Kapitalanlagen» umfasst alle Vermögenswerte, insbesondere, aber nicht ausschliesslich :

- a) Eigentum an beweglichen und unbeweglichen Sachen sowie sonstige dingliche Rechte wie Hypotheken, Pfandrechte, Niessbrauch oder dergleichen ;
- b) Anteilsrechte an Gesellschaften und andere Arten von Beteiligungen ;
- c) Ansprüche auf Geld oder Leistungen, die einen wirtschaftlichen Wert haben ;
- d) Urheberrechte, Rechte des gewerblichen Eigentums, technische Verfahren, Handelsnamen und good will ;
- e) Konzessionen.

Eine Veränderung in der Form, in der Vermögenswerte angelegt werden, ässt ihre Eigenschaft als Kapitalanlage im Rahmen einer erteilten Genehmigung unberührt.

(2) Der Ausdruck «Erträge» bezeichnet diejenigen Beträge, die auf eine Kapitalanlage für einen bestimmten Zeitraum als Gewinnanteile oder Zinsen entfallen.

(3) Der Ausdruck «Staatsangehörige» bezeichnet.

a) im Bezug auf die Bundesrepublik Deutschland :

Deutsche im Sinne des Grundgesetzes für die Bundesrepublik Deutschland ;

b) im Bezug auf das Königreich Griechenland: Griechen im Sinne der Verfassung und der Gesetze Griechenlands.

(4) Der Ausdruck «Gesellschaften» bezeichnet jede juristische Person sowie jede Handelsgesellschaft oder sonstige Gesellschaft oder Vereinigung mit oder ohne Rechtspersönlichkeit, die ihren Sitz im Hoheitsgebiet eines der Vertragsstaaten hat und nach dessen Gesetzen zu Recht besteht, gleichviel ob die Haftung ihrer Gesellschafter, Teilhaber oder Mitglieder beschränkt oder unbeschränkt und ob ihre Tätigkeit auf Gewinn gerichtet ist oder nicht.

Artikel 9

Dieser Vertrag bezieht sich auch auf Kapitalanlagen, die Staatsangehörige und Gesellschaften des einen Vertragsstaates in Übereinstimmung mit den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates in dessen Hoheitsgebiet vor dem Inkrafttreten dieses Vertrages vorgenommen haben.

Artikel 10

Jeder Vertragsstaat gewährt die Inländerbehandlung im Rahmen dieses Vertrages auf Grund der Tatsache, dass die Inländerbehandlung in den gleichen Angelegenheiten auch von dem anderen Vertragsstaat eingeräumt wird.

Artikel 11

(1) Im Falle von Meinungsverschiedenheiten über die Auslegung oder die Anwendung dieses Vertrages verpflichten sich die Vertragsstaaten, zur Herbeiführung einer Lösung in freundschaftlichem Geist Konsultationen aufzunehmen.

(2) Soweit eine Meinungsverschiedenheit auf diese Weise nicht beigelegt werden kann, ist sie auf Verlangen eines Vertragsstaates einem Schiedsgericht zu unterbreiten.

(3) a) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall gebildet und besteht aus drei Schiedsrichtern.

Jeder Vertragsstaat bestellt einen Schiedsrichter; die beiden so bestellten Schiedsrichter einigen sich auf einen Obmann, der Angehöriger eines dritten Staates sein muss und von den Regierungen der beiden Vertragsstaaten bestellt wird.

b) Jeder Vertragsstaat hat seinen Schiedsrichter binnen zwei Monaten nach einem dahingehenden Antrag des anderen Vertragsstaates zu benennen; kommt er dieser Verpflichtung nicht nach, so wird der Schiedsrichter auf Antrag des anderen Vertragsstaates vom Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes ernannt.

c) Können sich die Schiedsrichter innerhalb eines Monats nach ihrer Bestellung über den Obmann des Schiedsgerichts nicht einigen, so wird dieser auf Antrag eines der beiden Vertragsstaaten durch den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes ernannt. Ist ein Schiedsrichter oder der Obmann derart verhindert, dass eine Entscheidung des Schiedsgerichts nicht in angemessener Zeit erwartet werden kann, so wird für ihn ein neuer Schiedsrichter oder ein neuer Obmann nach dem vorstehenden Verfahren bestellt.

d) Ist der Präsident des Internationalen Gerichtshofes verhindert, dem Antrag gemäss unter Absatz b) und c) dieses Absatzes zu entsprechen, oder ist er Staatsangehöriger eines der beiden Vertragsstaaten, so wird die Ernennung vom Vizepräsidenten vorgenommen. Ist auch der Vizepräsident verhindert oder ist er Staatsangehöriger eines der beiden Vertragsstaaten, so erfolgt die Ernennung durch das rangälteste Mitglied des Gerichtshofes, das nicht Staatsangehöriger eines der beiden Vertragsstaaten ist.

(4) Das Schiedsgericht fällt seine Entscheidungen auf Grund der Bestimmungen dieses Vertrages sowie der allgemeinen Regeln des Völkerrechts.

(5) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit. Seine Entscheidungen werden von dem Obmann und mindestens einem Mitglied unterschrieben. Sie sind für beide Vertragsstaaten bindend.

(6) Jeder Vertragsstaat trägt die Kosten seines Schiedsrichters und seiner Vertretung in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht. Die übrigen Kosten werden von beiden Teilen je zur Hälfte getragen.

(7) Das Schiedsgericht regelt sein Verfahren selbst.

Artikel 12

Dieser Vertrag gilt auch für das Land Berlin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gegenüber der Regierung des Königreichs Griechenland innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten dieses Vertrages eine gegenteilige Erklärung abgibt.

Artikel 13

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Athen ausgetauscht werden.

(2) Dieser Vertrag tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft. Er bleibt für einen Zeitraum von zehn Jahren in Kraft und verlängert sich auf unbestimmte Zeit, sofern er nicht ein Jahr vor seinem Ab-

lauf von einem der beiden Vertragsstaaten schriftlich gekündigt wird. Nach Ablauf von zehn Jahren kann der Vertrag jederzeit gekündigt werden, bleibt jedoch nach erfolgter Kündigung noch ein Jahr in Kraft.

- (3) Für Kapitalanlagen, die bis zum Zeitpunkt des Ausserkrafttretens des Vertrages vorgenommen worden sind, gelten die Bestimmungen der Artikel 1 bis 12 noch für weitere zwanzig Jahre vom Tage der Beendigung dieses Vertrages an.

Geschehen zu Athen am 27. März 1961

In zwei Urschriften,
jede in deutscher und griechischer Sprache,
wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für die Bundesrepublik Deutschland Für das
Königreich Griechenland

Protokoll

Bei der Unterzeichnung des Vertrages über die Förderung und den gegenseitigen Schutz von Kapitalanlagen zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Griechenland haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ausserdem folgende Vereinbarungen getroffen, die als Bestandteile des Vertrages betrachtet werden sollen:

1. Als Bedingungen im Sinne des Artikels 2 werden insbesondere angesehen: Die Einschränkung des Bezuges von Roh- und Hilfsstoffen, Energie- und Brennstoffen sowie Produktions- und Betriebsmitteln aller Art, die Behinderung des Absatzes von Erzeugnissen im In- und Ausland sowie sonstige Massnahmen mit ähnlicher Auswirkung. Massnahmen nach Artikel 1 und 2 des Niederlassungs- und Schiffsverkehrsvertrages zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Griechenland vom 18. März 1960 sowie Massnahmen, die aus Gründen der öffentlichen Sicherheit und Ordnung, der Volksgesundheit oder Sittlichkeit zu treffen sind, gelten nicht als Bedingungen im Sinne des Artikels 2.

2. a) Die Bestimmungen des Artikels 3 Absatz (2) gelten auch für die Überführung einer Kapitalanlage in öffentliches Eigentum, ihre Unterstellung unter öffentliche Aufsicht oder ähnliche Eingriffe der öffentlichen Hand.

b) Massnahmen des Staates, die auf Antrag der Gläubiger eines Unternehmens im Falle des Konkurses oder zur Abwendung des Konkurses oder auf Antrag des Kapitalanlegers vorgenommen werden, gelten nicht als Eingriffe im Sinne des Artikels 3 Absatz (2).

c) Unter Enteignung ist die Entziehung oder Beschränkung jedes Vermögensrechts zu verstehen, das allein oder mit anderen Rechten zusammen eine Kapitalanlage bildet.

3. a) Zu Artikel 4 besteht Einverständnis darüber, dass die Rücküberweisung des Kapitals, das deutsche Staatsangehörige oder Gesellschaften in Griechenland nach den Bestimmungen dieses Vertrages angelegt haben oder anlegen, und die Rücküberweisung von Liquidationserlösen aus solchem Kapital nicht vor Ablauf eines Jahres nach Anlage oder Liquidation und nicht in höheren Raten als jährlich zehn Prozent des eingeführten Kapitals erfolgen. Gewinne können in Höhe bis zu zwölf Prozent, Zinsen in Höhe bis zu zehn Prozent jährlich überwiesen werden. Sie werden jeweils

von dem Kapital berechnet, das nicht wieder ausgeführt worden ist. Falls innerhalb eines Jahres die vorstehend bezeichneten Beträge für Gewinne und Zinsen nicht oder nicht vollständig transferiert werden, können die Unterschiedsbeträge in den folgenden Jahren nachüberwiesen werden.

b) Beschränkungen der vorstehenden Art, auch soweit sie für Kapitalanlagen deutscher Staatsangehöriger oder Gesellschaften in Griechenland in Genehmigungsakten vorgesehen sind, verlieren automatisch ihre Wirksamkeit, sobald und soweit die griechischen Devisenbestimmungen, auf denen die Beschränkungen beruhen, aufgehoben werden.

c) Günstigere Regelungen über den Transfer von Kapital, Gewinnen oder Zinsen im Rahmen der OEEC oder von Verträgen, an denen beide Vertragsstaaten beteiligt sind, gehen den vorstehenden Bestimmungen vor.

4. Als «unverzüglich» durchgeführt im Sinne des Artikels 6 Absatz (1) gilt ein Transfer, der innerhalb einer Frist erfolgt, die normalerweise zur Beachtung der Transferformalitäten erforderlich ist. Die Frist beginnt mit der Einreichung eines entsprechenden Ersuchens und darf unter keinen Umständen zwei Monate überschreiten.

5. Zu Artikel 7 besteht Einverständnis darüber, dass in bezug auf Kapitalanlagen von Staatsangehörigen oder Gesellschaften der Bundesrepublik Deutschland, für die die Anwendung der Bestimmungen des griechischen Gesetzesdekrets Nr. 2687/53 beantragt und genehmigt worden ist, die Vorschriften dieses Gesetzes und die besonderen Bestimmungen des Zulassungsbeschlusses den Bestimmungen dieses Vertrages vorgehen.

6. Besondere Vergünstigungen, die auf Grund des Gesetzesdekrets Nr. 2687/53 gewährt worden sind, werden nicht automatisch auf Kapitalanlagen ausgedehnt, die unter diesen Vertrag fallen.

7. Zu Artikel 9 besteht Einverständnis darüber, dass seine Vorschriften auf die in Griechenland am Tage des Inkrafttretens dieses Vertrages bestehenden Kapitalanlagen von Staatsangehörigen und Gesellschaften der Bundesrepublik Deutschland, die ab 1. Januar 1954 zustande gekommen sind, Anwendung finden unter der Bedingung, dass die vorerwähnten Staatsangehörigen und Gesellschaften einen diesbezüglichen Antrag stellen und die Griechische Regierung ihr Einverständnis gemäss dem in diesem Vertrag für die neuen Anlagen vorgesehenen Verfahren erklärt.

8. Unbeschadet anderer Verfahren zur Feststellung der Staatsangehörigkeit gilt insbesondere als Staatsangehöriger eines Vertragsstaates jede Person, die einen von den zuständigen Behörden des betreffenden Vertragsstaates ausgestellten nationalen Reisepass besitzt. Geschehen zu Athen am 27. März 1961

in zwei Urschriften,
jede in deutscher und griechischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für die
BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
(Dr. Hermann Reinhardt)

Für das
KÖNIGREICH GRIECHENLAND
(Athanassios Triantaphyllis)

Anlage 1

Zum Protokoll vom 27. März 1961

Der Vorsitzende
der Griechischen Delegation

Herr Vorsitzender,

ich beehre mich, Ihnen folgendes mitzuteilen :

Die Griechische Regierung wird in besonders begründeten Fällen Anträge deutscher Kapitalanleger, die ihre Kapitalanlagen in Griechenland liquidieren, auf weitergehende Überweisungen der Liquidationserlöse, als sie in Ziffer (3) a) des Protokolls oder in Genehmigungsakten der Griechischen Regierung im Zusammenhang mit der Anlage des Kapitals vorgesehen sind, wohlwollend prüfen, sofern die Devisenlage Griechenlands dies gestattet und nicht angenommen werden kann, dass mit dem Antrag eine unzulässige Umgehung griechischer Devisenbestimmungen beabsichtigt ist.

Genehmigen Sie, Herr Vorsitzender, den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung.

(Athanasios Triantaphyllis)

An den
Vorsitzenden der Deutschen Delegation
Herrn Ministerialdirektor
Dr. Hermann Reinhardt
Athen

Anlage 2

Zum Protokoll vom 27. März 1961

Der Vorsitzende
der Deutschen Delegation

Herr Vorsitzender,

ich beehre mich, den Empfang Ihres Schreibens vom heutigen Tage zu bestätigen, das folgenden Wortlaut hat:

«Die Griechische Regierung wird in besonders begründeten Fällen Anträge deutscher Kapitalanleger, die ihre Kapitalanlagen in Griechenland liquidieren, auf weitergehende Überweisungen der Liquidationserlöse, als sie in Ziffer (3) a) des Protokolls oder in Genehmigungsakten der Griechischen Regierung im Zusammenhang mit der Anlage des Kapitals vorgesehen sind, wohlwollend prüfen, sofern die Devisenlage Griechenlands dies gestattet und nicht angenommen werden kann, dass mit dem Antrag eine unzulässige Umgehung griechischer Devisenbestimmungen beabsichtigt ist».

Mit dem Inhalt des vorstehenden Schreibens erkläre ich mich einverstanden.

Genehmigen Sie, Herr Vorsitzender, den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung.

(Dr. Hermann Reinhardt)

An den
Vorsitzenden der Griechischen Delegation
Herrn Generaldirektor
Athanasios Triantaphyllis
Athen

Anlage 3

Zum Protokoll vom 27. März 1961

Der Vorsitzende
der Griechischen Delegation

Herr Vorsitzender,

ich beehre mich, Ihnen folgendes mitzuteilen :

In Griechenland werden Kapitalanlagen auf Grund des heute unterzeichneten Vertrages einer Genehmigung bedürfen. Die Genehmigung wird erteilt werden, wenn die Griechische Regierung in einem von ihr zu regelnden Verfahren feststellt, dass die Kapitalanlage zu den von dem Kapitalanleger vorgeschlagenen Bedingungen die Förderung der Produktion bezweckt

oder in sonstiger Weise zum wirtschaftlichen Fortschritt des Landes beiträgt.

Bei der Regelung des Verfahrens wird die Griechische Regierung einen besonderen Ausschuss zur Begutachtung der Kapitalanlagen einsetzen.

Dem Kapitalanleger wird Gelegenheit gegeben, seinen Antrag auf Erteilung der Genehmigung vor dem besonderen Ausschuss zu vertreten.

Genehmigen Sie, Herr Vorsitzender, den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung.

(Athanasios Triantaphyllis)

An den
Vorsitzenden der Deutschen Delegation
Herrn Ministerialdirektor
Dr. Hermann Reinhardt
Athen

Anlage 4

Zum Protokoll vom 27. März 1961

Der Vorsitzende
der Deutschen Delegation

Herr Vorsitzenender,

ich beehre mich, Ihnen Ihr heutiges Schreiben mit folgendem Wortlaut zu bestätigen :

«In Griechenland werden Kapitalanlagen auf Grund des heute unterzeichneten Vertrages einer Genehmigung bedürfen. Die Genehmigung wird erteilt werden, wenn die Griechische Regierung in einem von ihr zu regelnden Verfahren feststellt, dass die Kapitalanlage zu den von dem Kapitalanleger vorgeschlagenen Bedingungen die Förderung der Produktion bezweckt oder in sonstiger Weise zum wirtschaftlichen Fortschritt des Landes beiträgt. Bei der Regelung des Verfahrens wird die Griechische Regierung einen besonderen Ausschuss zur Begutachtung der Kapitalanlagen einsetzen. Dem Kapitalanleger wird Gelegenheit gegeben, seinen Antrag auf Erteilung der Genehmigung vor dem besonderen Ausschuss zu vertreten.»

Genehmigen Sie, Herr Vorsitzender, den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung.

(Dr. Hermann Reinhardt)

An den
Vorsitzenden der Griechischen Delegation
Herrn Generaldirektor
Athanasios Triantaphyllis
Athen

Anlage 5

Zum Protokoll vom 27. März 1961

Der Vorsitzende
der Griechischen Delegation

Herr Vorsitzender,

ich beehre mich, Ihnen folgendes mitzuteilen :

Sie hatten im Laufe der Verhandlungen über den Abschluss des heute unterzeichneten Vertrages um Aufnahme einer Klausel gebeten, durch die sichergestellt werden sollte, dass die Grundsätze des freien Wettbewerbs auch auf die Beteiligung der Seeschifffahrt an der Beförderung von Kapitalanlagegütern im Verhältnis zu unseren Ländern angewendet werden. Ich sehe jedoch keine Notwendigkeit hierzu, da die vorerwähnten Kapitalanlagegüter als Waren im Sinne des Artikels 15 des Niederlassungs- und Schifffahrtsvertrages vom 18. März 1960 anzusehen sind und Artikel 15 die Freiheit der Flaggenwahl bereits vorsieht.

Genehmigen Sie, Herr Vorsitzender, den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung.

(Athanasios Triantaphyllis)

An den
Vorsitzenden der Deutschen Delegation
Herrn Ministerialdirektor
Dr. Hermann Reinhardt
Athen

Anlage 6

Zum Protokoll vom 27. März 1961

Der Vorsitzende
der Deutschen Delegation

Herr Vorsitzender,

ich beehre mich, Ihnen Ihr heutiges Schreiben mit folgendem Wortlaut zu bestätigen :

«Sie hatten im Laufe der Verhandlungen über den Abschluss des heute unterzeichneten Vertrages um Aufnahme einer Klausel gebeten, durch die sichergestellt werden sollte, dass die Grundsätze des freien Wettbewerbs auch auf die Beteiligung der Seeschifffahrt an der Beförderung von Kapitalanlagegütern im Verhältnis zu unseren Ländern angewendet werden. Ich sehe jedoch keine Notwendigkeit hierzu, da die vorerwähnten Kapitalanlagegüter als Waren im Sinne des Artikels 15 des Niederlassungs- und Schifffahrtsvertrages vom 18. März 1960 anzusehen sind und Artikel 15 die Freiheit der Flaggenwahl bereits vorsieht».

Genehmigen Sie, Herr Vorsitzender, den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung.

(Dr. Hermann Reinhardt)

An den
Vorsitzenden der Griechischen Delegation
Herrn Generaldirektor
Athanasios Triantaphyllis
Athen

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4181

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 146)1914 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν. 146 τῆς 16 Δεκεμβρίου 1913)27 Ἰανουαρίου 1914 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ» ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι :

Ἄρθρον 7.

«1. Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς τὸ κοινὸν ἀναγγελία τῆς ἐκποίησης ἐμπορευμάτων, ὡς ἀποτελοῦντος διάλυσιν τοῦ καταστήματος ἢ διάλυσιν ὠρισμένου κλάδου αὐτοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγγελία ἐκποίησης, μνημονευομένης ἐν τῇ ἀναγγελίᾳ καὶ τῆς αἰτίας ταύτης καὶ ὑπὸ τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προϋποθέσεις, κατόπιν ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ ἐπὶ Περιφερειῶν, ἐνθα δὲν ἐδρεύει Πρωτοδικεῖον τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου.

3. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρ. 634 Πολ. Δικονομίας καὶ ἐπομ. αἰτῆσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐρευνᾷ τὴν ὑπαρξίν τῶν προϋποθέσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ χορηγεῖ τὴν ἀδειαν καθορίζων τὴν αἰτίαν καὶ τὸν χρόνον ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐκποίησης. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἐπιτίθεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ζυγασμένου νὰ παρέμβῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως. Ἐν τῇ αἰτῇ περὶ χορηγήσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀδείας ἐπισυνάπτονται :

α) Ὑπεύθυνος δῆλωσις τοῦ αἰτούντος, ἐν ἣ ἀνασέονται ἡ αἰτία τῆς διαλύσεως, ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος διενεργείας αὐτῆς καὶ β) λεπτομερὴς πίναξ εἰς διπλοῦν ἀπογραφῆς τῶν ὑπὸ ἐκποίησιν ἐμπορευμάτων, ἐν ᾧ ἐμφαίνονται ἀναλυτικῶς τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ αὐτῶν κατ' εἶδος, πρῶτοντι καὶ ποιότητα ὡς καὶ αἱ ποσότητες ἐκάστου τούτων.

Ὁ Πρόεδρος ἐξελέγχει δαπάναις τοῦ δηλοῦντος τὴν εἰλικρίνειαν τῆς δηλώσεως καὶ τοῦ πίνακος ἀπογραφῆς, διὰ δύο πραγματογνωμόνων ὀριζομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐνλεγομένων ἐκ καταλόγου καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ἰσχύοντος διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου διὰ δύο πραγματογνωμόνων τῆς ἐκλογῆς του.

Ἐπὶ ἐκποίησης ἐντὸς τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ὁ εἰς τῶν ἄνω πραγματογνωμόνων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ὑποχρεωτικῶς ἐκ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Λογιστῶν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, δύναται ἡ παρούσα διάταξις νὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἡ ἐκποίησις ἐπιτρέπεται μόνον α) λόγω πραγματικῆς καὶ ὀριστικῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν ὁλοκλήρου τῆς ἐπιχειρήσεως, β) λόγω οὐσιαστικῆς καταργήσεως κλάδου αὐτῆς καὶ ὡς πρὸς τὰ εἶδη μόνον τοῦ κλάδου τούτου καὶ γ) λόγω πτωχεύσεως τοῦ ἐμποροῦ διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως. Ἀποκλείεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκποίησις ἐμπορευμάτων, κτηθέντων πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν πωλήσεως αὐτῶν κατὰ τὴν διάλυσιν ἢ κτηθέντων κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τρίμηνον.

5. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκποίησης δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τοὺς 4 μῆνας. Ὁ Πρόεδρος ὅμως δύναται ἐκτιμῶν τὰς τυχόν ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ χρηρῇ παράτασιν τῆς ἄνω διαρκείας, πάντως οὐχὶ πλέον τῶν 4 εἰσέτι μηνῶν. Ἡ ἐκποίησις ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῇται μόνον ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ αἰτούντος.

6. Καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ἐκποίησης καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἐκάστου μηνός, ὁ τυχὼν ἀδείας ὑποχρεῖται ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ οἰκεῖον Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον εἰς διπλοῦν νέον πίνακα ἀπογραφῆς περιέχοντα τὰ ἐκ τοῦ προηγουμένου πίνακος ὑπόλοιπα ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος μηνός, ἢ εἰλικρίνεια τοῦ ὁποῦ ἐλέγχεται ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων. Οἱ πραγματογνωμόνες δύνανται κατόπιν καταγγελίας ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ προβάλωσιν εἰς ἑκτακτὸν ἑλεγχον, ὅτε, ἐπὶ παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὑποβάλλουσιν ἐκθέσιν εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον.

7. Εἰς τὴν περίπτωσιν εἰς τὰ ὑπὸ ἐκποίησιν ἐμπορεύματα ἀναγράφονται δύο τιμαί, ἑξ ὧν ἡ μία παριστᾷ τὴν κανονικὴν τιμὴν πωλήσεως τοῦ ἐμπορεύματος καὶ ἡ ἑτέρα τὴν μετ' ἐκπτώσιν λόγω τῆς διαλύσεως ἰσχύουσαν τοιαύτην, ἢ πρώτη τῶν δύο τούτων τιμῶν δέον νὰ μὴ ἀρίσταται τῆς πραγματικῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐμπορεύματος, ἐφαρμοζομένης ἄλλως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 προβλεπομένης ποινῆς εἰς βάρος τοῦ ὑπευθύνου.

8. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς τρίτου ἐπὶ παραβάσεων τοῦ ἐκποιούντος δύναται ν' ἀνακληθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ τροποποιῇ τὴν χορηγηθεῖσαν ἀδειαν. Ἐπίσης εἰς περίπτωσιν εὐλόγου αἰτίας ἢ ἀδεία δύναται ν' ἀνακληθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ τροποποιηθῇ ἀναλόγως τῇ αἰτῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

9. Ἀδειαι ἐκποίησης ὑφίσταμεναι κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύνανται ἐντὸς μηνός ἀπὸ ταύτης ν' ἀνανεωθῶσιν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἀρθεῖσαι αὐτοδικαίως.

10. Ἐπὶ ἐκποίησης ὑπὸ ἐκπτώσιν τιμῶν λόγω παρόδου τῆς ἐποχῆς, αἵτινες ὡς τοιαῦται ἀναγγέλλονται καὶ εἶναι ἐν χρήσει ἐν τῷ κανονικῷ ἐμπορίῳ, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις. Ἐπιτρέπεται ὅμως, ὅπως διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ὀρίζεται ὁ ἀριθμὸς κατ' ἔτος, ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ ἡ διάρκεια τῶν τοιούτων ἐκποίησης καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Μέγροι τῆς ἐκδόσεως τῶν Διαταγμάτων τούτων ἰσχύει τὸ ἀπὸ 24.1.1959 Β. Δ. «περὶ τῶν ἐπὶ ἐκπτώσει πωλήσεων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων λόγω παρόδου τῆς ἐποχῆς».

11. Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ἐκποίησης ἐμπορευμάτων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐν οὐδεμίᾳ ἄλλῃ περιπτώσει, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν, ὀνομασίαν, δικαιολογίαν ἢ πρόσχημα ἐπιτοέπονται ἀναγγελίαι περὶ πωλήσεων ἐπὶ ἐκπτώσει.

12. Ὡς ἀντικειμένη ἰδίᾳ εἰς τὰ χρηστὰ ἡθῆ καὶ τὰς συνθήκας συναλλαγῆς θεωρεῖται ἡ πώλησις ἐπὶ εἰδικῇ ἐκπτώσει τιμῶν δι' ἐν ἣ περιορισμένον ἀριθμὸν εἰδῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ διὰ τῶν εἰς τὰ ἄλλα εἶδη τοῦ καταστήματος τιμῶν ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἐκποίησης λόγω τέλους ἐποχῆς.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ὡς καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Β. Δ. καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἰδίᾳ δὲ ὁ ἀναγγέλων ἐκποίησιν ἄνευ ἀδείας, ἢ ἄνευ μνείας τῆς αἰτίας ταύτης ἢ ποιούμενος ἐν γνώσει ἀνακριθεῖ δῆλωσιν καὶ χρησιμοποιοῦν ἐν γνώσει ἀνακριθεῖ πίνακα ἀπογραφῆς ἢ παραλείπων τὴν ἐνημέρωσιν τούτου ἢ πωλῶν ἐν τόπῳ ἢ χρόνῳ μὴ ἐπιτρεπομένῳ ἢ ἐκδέτων πρὸς πώλησιν ἐμπορεύματος ἀποκτηθέντα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐκποίησης αὐτῶν κατὰ τὴν διάλυσιν ἢ ἀποκτηθέντα κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τρίμηνον, ἢ μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὸν πίνακα, τιμωρεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐν γνώσει παραχωρεῖ πρὸς τρίτον ἐμπορεύματα πρὸς ἐκποίησιν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7.

Τὰ ὡς ἄνω ἐγκλήματα ἐκδικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 417 — 425 Κ.Π.Δ..

*Άρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν.146)1914 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω: «Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ περίπτωσιν, ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως μὴ παρατείνωμένης λόγῳ ἀποστάσεως».

*Άρθρον 3.

Εἰς τὴν διὰ τὴν περιοχὴν τῆς τέως Δ)σεως Πρωτεύουσας προδλεπομένην ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Ν. 2805)54 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως 1) τοῦ Α.Ν. 1324) 1949 κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1487)50 καὶ 2) τοῦ Ν. 1994) 1952 ἐπιτροπὴν προτίθενται καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἐκάστου τούτων ὀριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Διοικήσεως.

*Άρθρον 4.

Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 3814)58 προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἑξαμήνην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 3814)1958 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 2765)41 «περὶ ἐμπορικῶν ἀντιπροσώπων εἰσαγωγῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνεξαρτήτων Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων.

*Άρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΗΣΤΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4182

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυποασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 9.8.1961 καὶ 10.8.1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Τὸ Τ.Α.Α.Σ. μετονομάζεται εἰς Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Στρατοῦ Ἑλλάδος.

2. Οἱ μόνιμοι ὀπλίται τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος καθίστανται ὑποχρεωτικῶς μέτοχοι τοῦ εἰρημένου Ταμείου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς μὲ τὸς Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθυποασπιστὰς τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος ὁρους καὶ προϋποθέσεις.

3. Ἡ μετοχικὴ σχέσις ἀρχεται διὰ μὲν τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ν.Δ. ὑπηρετοῦντας μονίμους ὀπλίτας ἀπὸ 1.1.1961, διὰ δὲ τοὺς μετ' αὐτὴν κατατασσόμενους, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατατάξεώς των ὡς μονίμων.

*Άρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος δ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 303)1947 «περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυποασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος κλπ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 2190)1952 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Τ.Α.Α.Σ. διατάξεων (παράγρ. 6 ἄρθρ. 7 Β.Δ. 17.2.1955 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ Τ.Α.Σ. ἰσχυουσῶν διατάξεων) ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι»:

«δ) Κράτησις 2ο) ο ἐπὶ τῶν πληρωμῶν διὰ προμηθείας ὑλικῶν καὶ ἐφοδίων πάσης φύσεως τοῦ Στρατοῦ, δι' ἐπισκευὰς, κατασκευὰς καὶ μεταφορὰς ὑλικῶν καὶ ἐφοδίων πάσης φύσεως, ὡς καὶ τῶν καταβαλλομένων μισθωμάτων ἐπισκευῆς κτιρίων ἢ ἀνεγέρσεως τοιούτων τοῦ Στρατοῦ, μὴ θυναιμένη αὕτη νὰ ὑπερβῇ τὰ ἐπὶ ἑκατομύρια ἐτησίως τῆς τυχὸν ἐπὶ πλέον διαφορὰς περιερχομένης εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἐφ' ὅσον δι' ὠριμένα ἐτη τὸ ποσὸν τῆς κρατήσεως ταύτης ὑπολείπεται τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου, τὸ ὑπάρχον ἔλλειμμα καλύπτεται ἐκ τυχόν πλεονασμάτων ἄλλων ἐτῶν».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1961.

*Άρθρον 3.

Τὰ δάσει τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας Στρατολογικῆς Νομοθεσίας καθοριζόμενα ἀντιστηκόμενα καὶ πρόστυα, περιέρχονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1960 εἰς τοὺς πόρους τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Στρατοῦ Ἑλλάδος κατὰ ποσοστὸν δώδεκα καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν (12,1)2ο)ο) καὶ κατὰ ποσοστὸν ὀγδοήκοντα ἐπὶ καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν (87,1)2ο)ο) εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ, καταργουμένης πάσης ἐτέρας ἀντιθέτου διατάξεως.

*Άρθρον 4.

Διὰ Β. Δ. ἐφ' ἃ καὶ ἐκδοθησομένων ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν.Δ. προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης καθορίζεται: Τὸ ὕψος τοῦ Βατικῶν βοηθήματος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων ὀπλιτῶν κατὰ βαθμὸν.

*Άρθρον 5.

1. Τὰ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1955 «περὶ Κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Τ.Α.Α.Σ. διατάξεων», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 31.8.1957 καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν.Δ. χορηγούμενα βοηθήματα (βασικὰ καὶ πρόσθετα) δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τῶν ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐν γένει προϋποθέσεις χορηγηθέντων κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν εἰσπράξεων ἐκάστου λογιστικοῦ ἔτους, τὸ διὰ τὴν χορήγησιν τῶν βοηθημάτων τούτων ἀναγκαῖον ποσὸν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ τοῦ Ταμείου καὶ κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι τοῦ ὕψους αὐτοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἔτος 1960 ἐξελεθόντας τοῦ Στρατεύματος ἐξαίρεσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4102) 1960 ἐκουσίως ἀπιστρατευθέντων.

Τὰ χορηγητέα αὐτοῖς ἐκπαιδευτικὰ καὶ πρόσθετα βοηθήματα δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1959 χορηγηθέντων.

3. Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3654)57 παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μόνον δι' ὅσους ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἡθελον ὑπεβάλλει σχετικὴν αἴτησιν.

*Άρθρον 6.

Ἡ σύναψις τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4102)1960 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος κλπ.» προβλεπόμενου θανείου ἐνεργηθῆσεται διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτηθυσμένων ὑπηρεσιακῶν ὀργάνων. Τὰ Συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα τοῦ συναφθιμένου ἢ συναφθιμένου θανείου καθορίζονται διὰ τοῦ παρόντος δι' ἕκαστον συμβόλαιον εἰς δραχ. 5.000.

*Άρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1961

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΗΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4183

Περὶ συστάσεως «Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδρεύσεως Ἀνωγείων Ρεθύμνης καὶ Καμαριώτου».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Νομαρχίας Ρεθύμνης Νομικὸν Προσωπικὸν Δημοσίου Δικαίου, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὑδρεύσεως Ἀνωγείων Ρεθύμνης καὶ Καμαριώτου», πρὸς ἀνέυρεσιν, συλλογὴν καὶ μεταφορὰν ὑδάτων διὰ τὴν ὕδρευσιν καὶ ἄρδυσιν τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ τῆς Κοινότητος Καμαριώτου, διὰ τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὰς περιφερείας αὐτῶν ἢ ἀλλοῦ, ἐξαίρεσις τῶν περιγῶν τῶν πηγῶν, ἐξ ὧν ἤδη ὕδρευονται οἱ κάτοικοι αὐτῶν, τῶν ἀναγκαίων ἔργων, γεωτρήσεων, ὑπογείων ἢ ὑπεργείων φραγμάτων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων τεχνικῶν ἔργων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ποτικότητος ὕδατος, τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῶν ἤδη χρησιμοποιοῦμένων πηγῶν καὶ φρεάτων.

2. Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου καὶ ἐφ' ὅσον συναινοῦν τὰ συμβούλια τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ τῆς Κοινότητος Καμαριώτου, δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις ἔργων καὶ εἰς τὰς περιοχὰς τῶν διὰ τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐξαιρουμένων πηγῶν.

3. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ Ταμείου ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Νομαρχῶν, τῶν Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν, τῶν Διευθυντῶν τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Νομῶν Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου, τοῦ Δημάρχου

Ἀνωγείων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Καμαριώτου.

4. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Νομάρχης Ρεθύμνης. Τοῦτο ἀπόντος ἢ κωλυμένου, ὁ Νομάρχης Ἡρακλείου καὶ τοῦτο ἀπόντος ἢ κωλυμένου, ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Ρεθύμνης.

5. Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικατηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦτο ἀπόντος ἢ κωλυμένου, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἡρακλείου.

6. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἀναπληροῦνται κατὰ τὰς περὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν καίμενας διατάξεις.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, παρισταμένης τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς.

8. Τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου κανονισθῆσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλου τῆς Νομαρχίας Ρεθύμνης, ὀριζόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

*Άρθρον 2.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου ὀρίζονται :

α) Ἐτήσιαι ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ τῆς Κοινότητος Καμαριώτου, εἰς ποσοστὸν 10 % ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἐτησίως τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐσόδων τῶν συμπεριλαμβανόμενων καὶ τῶν ἐιδικουμένων.

β) Ἐτήσιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχομένου ὕδατος πρὸς ὕδρευσιν καὶ ἄρδυσιν τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ τῆς Κοινότητος Καμαριώτου, ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου. Ἡ ἀπόφασις ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δυνάμενος καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ αὐτήν. Ὁ τρόπος βελτιώσεως τοῦ δικαίωματος εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ εἰσπραξίς δὲ αὐτοῦ ἐνεργεῖται διὰ τῶν οἰκείων δημοσίων ταμείων, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

γ) Δάνεια.

δ) Δωρεαί.

ε) Προσωπικὴ ἐργασία. Αὕτη ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ τῆς Κοινότητος Καμαριώτου ἐγκατεστημένους κατοίκους (ἄρρενας), τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐπιβαλλομένης προσωπικῆς ἐργασίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα διὰ τοὺς κατοίκους καὶ τὰς δύο διὰ τὰ φορτηγὰ κτήνη καὶ ὀχήματα καὶ τοὺς κατόχους αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου προσωπικῆς ἐργασίας, δὲν περιορίζεται τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ τῆς Κοινότητος Καμαριώτου.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, τὰς ἐξαίρεσις ἐκ ταύτης κλπ., τὸν τρόπον βελτιώσεως καὶ εἰσπράξεως, ἐσαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 57, 58 καὶ 59 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον καίμενον νόμον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» καὶ τοιαῦται τῶν ἄρθρων 30, 31 καὶ 32 τοῦ ἀπὸ 26.7.1955 Β. Διατάγματος «περὶ βελτιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

*Άρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, ὑπὲρ καὶ δαπάναις αὐτοῦ, ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ ἐκτάσεων περὶ οἶων δήποτε πηγῶν τῶν περιφερειῶν τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ τῆς Κοινότητος Καμαριώτου ἢ ἄλλων Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ οἶωνδήποτε ἐτέρων δικαιωμάτων, ἥτοι δουλειῶν, κυριότητος ὕδατων κλπ., ὡς καὶ ἡ σύστασις ἐπὶ τοιοῦτων κτημάτων καὶ ἐκτάσεων δουλειῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ὀριζόμενων ἔργων.

2. Αι αποφάσεις της Έπιτροπής του Ταμείου, περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, εγκρίνονται υπό του Υπουργού των Έσωτερικών. Η διάταξις του άρθρου 211 § 2 του κώδικος περί δήμων και κοινοτήτων ισχύει αναλόγως και εν προκειμένω, της γνωστοποιήσεως γινομένης υπό του Υπουργού των Έσωτερικών.

3. Η εκτίμησης των απαλλοτριουμένων κτημάτων, εκτάσεων ή δικαιωμάτων και η καταβολή των αποζημιώσεων εις τους αναγνωριζομένους δικαιούχους ενεργείται κατά τας εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις, περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως κτημάτων υπέρ του Δημοσίου, της προς τούτο αρμοδιότητος των οικείων δικαστικών και διοικητικών οργάνων, καθοριζομένης εκ της περιφέρειας εν η κείται τὸ κτῆμα ἢ ἡ έκτασις ἢ τὸ απαλλοτριούμενον δικαίωμα.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἢ διὰ δημοπρασίας, ὡς περὶ τούτου ἤθελεν ἀποφανθῇ ἡ Έπιτροπὴ τοῦ Ταμείου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ των Έσωτερικών.

2. Αἱ μελέται των ἔργων συντάσσονται ὑπὸ των Τ.Υ.Δ.Κ. ἢ των Γραφείων Νομομηχανικῶν των Νομῶν Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου, ὡς ἐκάστοτε οἱ οικεῖοι Νομάρχαι θέλουν ὀρίσει.

3. Ἡ ἐκτέλεσις των ἔργων ἐπιβλέπεται ὑπὸ των Τ.Υ.Δ.Κ. ἢ των Γραφείων Νομομηχανικῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὀρισθησόμενα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως των Υπουργῶν Έσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Έργων, τῇ προτάσει της Έπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

4. Διὰ τὴν διεξαγωγὴν των δημοπρασιῶν, τὴν ἔγκρισιν των μελετῶν των ἔργων, τὴν ἐκτέλεσιν καὶ παραλαβὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπίλυσιν των ἀμφισβητήσεων μεταξὺ ἀναδόχου των ἔργων καὶ τοῦ Ταμείου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22.2.1952 Β. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων» καὶ τοῦ κώδικος περί δήμων καὶ κοινοτήτων, της ἀρμοδιότητος των Νομαρχῶν, των Έφετείων καὶ των ἄλλων οργάνων, καθοριζομένης ἐκ τοῦ τόπου της ἐκτελέσεως των ἔργων.

5. Μελέται ἔργων, δαπάνης ἄνω των δραχμῶν 200.000, ἐγκρίνονται ὑπὸ της Διευθύνσεως Ὑδραυλικῶν Έργων τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Έργων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Έπιτροπὴ τοῦ Ταμείου δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ κατανέμῃ ἢ ἀνακατανέμῃ, αναλόγως των ἀναγκῶν ὑδρεύσεως καὶ ἀρδεύσεως τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ της Κοινότητος Καμαριώτου, τὸ ἐκ της ἐκτελέσεως των ἔργων ὕδωρ.

2. Εἰς τὴν κατανομὴν ἢ ἀνακατανομὴν τοῦ ὕδατος, δύναται νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ ὕδωρ των πηγῶν τοῦ Δήμου Ἀνωγείων καὶ της Κοινότητος Καμαριώτου, παρ' ὧν ὑδρεύονται οἱ κάτοικοι αὐτῶν, ἐὰν συναινῶν τὰ συμβούλια τοῦ Δήμου ἢ της κοινότητος.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ Υπουργὸς των Έσωτερικῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του, συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι δημοσίας τάξεως, ἀναπέλλῃ δι' ἀποφάσεώς του πᾶσαν προᾶξιν ἢ ἐνέργειαν της Έπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ Δήμου Ἀνωγείων ἢ της Κοινότητος Καμαριώτου, ἀρорώσαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως ἢ τὴν κανατομὴν των ὑδάτων.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ Ταμεῖον ἐπιτρέπεται νὰ συνομολογῇ δάνεια παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐτέρου ὀργανισμοῦ ἢ Τραπεζῆς, πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεως ἐξ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων, εκτάσεων ἢ δικαιωμάτων δουλείας ἢ κυριότητος ὑδάτων ἢ ἐκ συστάσεων δουλειῶν ἐπὶ κτημάτων ἢ εκτάσεων καὶ νὰ παρέχῃ ἀσφάλειαν διὰ των πόρων αὐτοῦ.

2. Αἱ ἀποφάσεις της Έπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, περί συνομολογήσεως δανείων, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Υπουργοῦ των Έσωτερικῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμείου ἐγκρίνεται ὑπὸ των Υπουργῶν Έσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δυνάμενων νὰ μεταρρυθμίζωσιν τοῦτον.

Ὁ ἀπολογισμὸς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ των Έσωτερικῶν, δυνάμενου νὰ καταλογίζῃ τὰς γενομένας πληρωμὰς καὶ ὑπέρβασιν των ἐγκεκριμένων πιστώσεων.

2. Κατὰ της καταλογιστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ της κοινοποιήσεώς της εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν της καταλογιστικῆς ἀποφάσεως.

4. Τὰ τοῦ τρόπου της συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς καὶ προπληρωμῆς καὶ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ των Έσωτερικῶν, δημοσιευομένης διὰ της Ἐφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ αἱ ἐκάστοτε ἐνεργούμενα ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπὸ των οικείων δημοσίων ταμείων εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς λογαριασμὸν παρὰ τῷ ἐν Ρεθύμνῳ Ὑποκαταστήματι της Ἐθνικῆς Τραπεζῆς της Ἑλλάδος, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐντέλλονται αἱ πληρωμαὶ των δαπανῶν τοῦ Ταμείου.

Τὰ διαθέσιμα χρηματικὰ κεφάλαια τοῦ λογαριασμοῦ τοῦτου μεταφέρονται εἰς τὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ της Ἑλλάδος τηρούμενον εἰδικὸν λογαριασμὸν διαχειρίσεως διαθέσιμων Δημοσίων Ὀργανισμῶν, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ των διατάξεων των Νόμων 1611)1950 καὶ 2999)1954.

Ἄρθρον 10.

Τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παρεχόμενα ἔξοδα κινήσεως καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεις εἰς τὰ μέλη της Έπιτροπῆς, λόγω της μετακινήσεως των δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τούτου.

Εἰς τὸν γραμματέα της Έπιτροπῆς τοῦ Ταμείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν της ὑπηρεσίας καταβάλλεται ἀποζημιώσεις, ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως της Έπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένης ὑπὸ των Υπουργῶν Έσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ της δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1961

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

**Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ**

Α. ΜΑΚΡΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΗΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐδωρῆθῃ καὶ ἐτέθῃ ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4184

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 95)1961 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ εἰσακτέων εἰς ἅπαντα τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα).

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη νόμον ἰσχὺν ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 95)12 Ἰουλίου 1961 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἣτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 116 τῆς 14 Ἰουλίου 1961 Φ.Ε.Κ. (Τ. Α') ἔχουσα οὕτω:

«ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ»

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 67553 ἀπὸ 30.6.61 πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζει:

1. Ὅπως ὁ ἀριθμὸς εἰσακτέων εἰς ἅπαντα τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα καθορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἐφ' ἧς κατ' ἔτος ἐκδιδομένης, μετὰ γνώμην τῶν εἰσελθόντων Συγκλητῶν ἢ ἐλλείψει τούτων τοῦ κατὰ νόμον ἀρμοδίου διοικητικοῦ ὀργάνου, τῶν ὡς ἄνω ἱδρυμάτων, καὶ δημοσιευομένης, δύο τοῦλάχιστον μηνός, πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ διὰ τὰ ἱδρύματα ταῦτα προβλεπομένου εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ.

Ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω γνώμη τῶν Συγκλητῶν ἢ τοῦ κατὰ νόμον ἀρμοδίου διοικητικοῦ ὀργάνου ἀνακοινοῦται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὸ θραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Μαΐου ἐκάστου ἔτους, ἄλλως ἢ Ὑπουργικῇ πράξει ἐκδίδεται καὶ ἄνευ ταύτης.

2. Διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1961—62 ἐπέχει θέσιν τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀπαιτουμένης γνώμης τῶν Συγκλητῶν κλπ. ἡ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀνακοινωθείσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπόφασις ἐκάστου τῶν ὡς ἄνω ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων.

Ἡ παρούσα πράξις δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Α. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

*Από 1^{ης} Ιανουαρίου 1960 ή έτησίαν συνδρομή της Έφημεριδος της Κυβερνήσεως, ή τιμ. των τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς και τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν και Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης και τῷ Παραρτήματι τῆς Ἑφημεριδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ. 400
2. » » » Β'	» 250
3. » » » Γ'	» 200
4. » » » Δ'	» 400
5. » » Παράρτημα	» 200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 500
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	» 300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς και Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα και τὰ Δελτία	» 2.000

Οἱ Δήμοι και αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Υπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ. 20.—
2. » » » Β'	» 12,50
3. » » » Γ'	» 10.—
4. » » » Δ'	» 20.—
5. » » Παράρτημα	» 10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 25.—
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	» 15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. και Βιομ. Ἰδιοκτησίας	» 10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων και ἑνω. ἐκτὸς ἐδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν και Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.	
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ. 200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..	» 5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς και τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων ..	» 500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939 ..	» 100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	» 500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	» 300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς και τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	» 2.000

ΙΙ. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν

Ἑταιρειῶν.....	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἑταιρειῶν.....	,,	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ. 500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν ...	» 200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων	» 100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	» 500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	» 500

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων ...	» 500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν και Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθη εἰς 5 ο.α.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ και τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται και εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν και τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν ἡς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅπαντα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποτέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν και τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ